

kræfte eller afkræfte dette Forlydende. Paa Forhaand vilde jo mange være udelukket fra at blive Menighedsraadsmedlemmer, hvis dette, at de ønskede Stat og Kirke adskilt, skulde umuliggøre, at de kunde være Medlemmer af et Menighedsraad.

I § 19 er der den Forandring, at Kommunalbestyrelsens Repræsentant i Kirkebestyrelsen er gaaet ud. Flere ærede Medlemmer har beklaget dette, en Beklagelse, jeg fuldt ud vil slutte mig til. Det glæder mig ogsaa, at et Mindretal i Udvalget paa 9 Medlemmer, hvoriblandt den højtærede Undervisningsminister, foreslaar, at i det mindste een Repræsentant for Kommunalbestyrelsen skal have Sæde i Kirkebestyrelsen i Overensstemmelse med Regelen i den nugældende Lov. I dette Spørgsmaal venter jeg Støtte fra den højtærede Forsvarsminister, idet han som Formand for De samvirkende Sogneraadsforeninger sikkert vil yde sin værdifulde Støtte til, at der i Kirkebestyrelsen kommer til at sidde en Repræsentant for Kommunalbestyrelsen. I § 20 omtales Provstiudvalget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dets Sammensætning og Virkemaade; det vil der blive Lejlighed til paa et senere Tidspunkt. § 20 imødekommer det ofte udtalte Ønske fra Lærernes Side om, at baade Lærere og Kirke stilles frit med Hensyn til Lærernes Kirketjeneste. Jeg glæder mig over dette. Herefter indføres denne Frihed ved første indtrædende Vakance i de paagældende Lærerembeder. Maa jeg med det samme gøre opmærksom paa, at i § 24, Stykke 1 c), foreslaas det, at Menighedsraadets Samtykke kræves til, at der ved Religionsundervisning i Folkeskolen indføres ny autoriserede Hjælpemidler. Jeg vil gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse mulig kan komme til at kollidere med det Resultat, den store Skolekommission muligvis kommer til.

I Overensstemmelse med et Mindretal indenfor Udvalget finder jeg, at § 27 helst burde udgaa og erstattes med den nugældende Menighedsraadslovs § 23. Det vil ellers let ske, at et Menighedsraad i Kraft af denne Bestemmelse kan mene at have faaet Kirkens Tugteris overleveret, og et saadant Ris vil jo være et meget farligt Vaaben, ikke mindst i et Menighedsraads Hænder.

Angaaende Bestemmelserne om Menighedsraads Medvirkning ved Valg af Præster finder jeg Anledning til at beklage, at Udvalget og Ministeren har bibeholdt den i den nugældende Lov om Menighedsraad § 29 indeholdte Bestemmelse, at Biskoppens

Anbefaling er nødvendig til Indstilling af den Ansøger til kongelig Udnævnelse, der har faaet alle de afgivne Stemmer i et Menighedsraads møde. Jeg gaar ud fra, at en Menighed bør have en ubetinget Ret til at faa vedkommende Ansøger indstillet. I det hele mener jeg, at dette Lovforslag indbyder til en grundig Behandling i et Udvalg.

Angaaende Forslag til Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne maa jeg straks sige, at det tiltaler mig meget stærkt, at alle Bestemmelser vedrørende Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne er samlet i en Lov, idet disse Bestemmelser jo paa mange Maader griber ind i hinanden og supplerer hinanden. Hvad første Afsnit af Loven, Afsnittet om Sognebaandsløsning, angaar, synes det mig, at de herhenhørende Bestemmelser er baade rummelige og tidsvarende. Angaaende Afsnittene II og III, der angaar Brugen af Kirkerne, kunde jeg ønske at gøre nogle almindelige Bemærkninger. Det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi herhjemme imødekom den Trang, der utvivlsomt i større eller mindre Grad er til Stede, til at faa Kirkerne aabnet om Sognedagene, saa at Folk, der af en eller anden Grund følte Trang til om Hverdagen at ty ind i en Kirke, kunde faa Adgang til det. Jeg forestaar godt, at det er forbundet med visse Vanskeligheder at imødekomme den Trang, men det undrer mig meget, at hele dette Spørgsmaal slet ikke synes behandlet i det kirkelige Udvalg. I de katolske Lande staa Kirkerne aabne om Hverdagen, og det samme gælder, saa vidt jeg ved, katolske Menighedskirker alle Vegne. Man maa altsaa der have vidst at overvinde de Vanskeligheder, der — det indrømmer jeg — utvivlsomt er forbundet dermed. Ønsker man ikke, at tilfældige Mennesker skal faa Adgang til Koret eller Prækestolen, kunde disse Steder paa en eller anden Maade afspærres. I det hele taget indser jeg ikke, hvad der skulde være i Vejen for — hvad ogsaa Venstres Ordfører (Moltesen) meget rigtigt fremhævede — at bruge det øvrige Kirkerum til f. Eks. oplysende Møder, ja Varmestuer f. Eks. i Købstæderne om Vinteren og lignende. I det hele taget synes man fra ledende kirkelige Kredse at nære en vis Ængstelse for, at vore mange herlige Kirkerum skal blive benyttet for meget. Der er enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som synes at tyde paa det. Saaledes Bestemmelsen i § 9, Stykke 1, hvor Adgangen for en eller flere af et Sogns til Folkekirken hørende Beboere